Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

illis reuelauit, ostendit, q̃ a ratio hu
mana ad hęc sublimia, ⁊ alta inuesti
ganda, intelligenda, infirma, ⁊ suf
ficiens omnino fuisse. n̄ diuina reuela
tio illi in auctoritatem ⁊ firmamentum cog
noscendę veritatis adiuncta fuisse, p̃ta
ostensio eo q̃ ab ratione erat inuestigatio
nis vel reuelationis in. stati de illo q̃
foris fit vel q; sententiam simul subiun
git dicens.] inuisibilia enim ipsius a ca
tura mundi per ea q̃ facta s. intellecta
⁊ spiciuntur.] inuisibilia enim dicit q̃ int̃
erant, ⁊ abscondita erant. per ea q̃ foris
erant, ⁊ nota erant. uisibilia usa s.
vel in cognitione rerum ratione humana,
vel in gubernatione, ⁊ administratione
uisibilia facta s. reuelatione diuina.

Qd dr̃ tm̃ ⁊ unū. ⁊ qd̃ unitate. ⁊ qd̃
ta q̃ abitio p̃ in unitate

diuisę dr̃ ęcie humane, ⁊ aduita
fidei indicius veritatis ęfessa ę dm̃ ęę.
⁊ ipsi unū dm̃ tnū ęę.] in unitate
q̃ dę ęfessa ę ęnitate. ⁊ in ñitate.
] ne ęnitate aut incommutabilitate,
in ñitate. aut simplicitate. h ę ęę
nitate sii ępre. ⁊ in ñitate sii q̃ ęnita
te.] in unitate v ęfessa ę communione
unitatis. equitate in ñitatis. coe
uitate ęnitatis. ⁊ communione q̃ dę
unitatis sii diuisione. coeuitate ęnitatis sii ordine vel successione. h ę sin
gulis in unitate tnū. in ñitate
plenū. in ęnitate pfectū. nonū.

Explicatio ppositarū discere

nunc oportet p̃ singla quę po
sita s currente ęsidare. q̃ lr̃ mens
humana quę tanto longe a deo ę. tan
ta de do potuerit ęprehendere. vel ratio
one ppa directa. vel reuelatione

diuina adiuta. vel ptm̃ vel; q̃ ipsa hu
mana ro ex institutio s lumine veritatis
ęualuerit. dignū ę esidare ratione. ne ut
si tnū hoi dcr̃ negare ęum cam̃ gram.
aut si tollat̃ tnū. ignorantia ęę excusa
re.] taq; utrūq; n̄ dū humane inuesti
gationis ordine pseq̃tur. q̃ ro hois ut
ipse directa. vel ab alius q̃ ert̃ se natura
erat uisibilia admonita aduerū
ęgnoscendū ę ensa. De illo cog

Intentionis gne. q̃ mens rōnalis

primū qd in se ipse dm̃ uide pot̃
erat. quo ⁊ hilli ptm̃ erat ⁊ prin
cipale speculm̃ ęę plandę veritatis in spi
ciam̃.] ne os ptm̃ ⁊ principalē inuisi
bile ds q̃ tm̃ ad manifestationem ęę expo
situm ę vidi potuit. qd illud imaginem ⁊ simi
litudinem patrem̃. ęgnatum magis facere
erat. hoc autem ipsa ro erat. ⁊ mens ro ne
mens q̃ ad pmam similitudinem ę dis fac
ta erat. ut ipse inuenire posset cui aq̃
facta erat. Quia se ipsam uid ęę ronal.

Nunc enim ~~q̃ a se cepisse intelligere~~.

ut id loq̃m̃ d ptm̃ occurrit.
⁊ secundū meū minus ęę pot̃. se ipsam
ęę aliqd ignorare n̄ posse cum ex his
oib q̃ ise ę in corpore suo uisibilia
uidet. n̄ nihil se ęę vel ęę posse uid⁊.
Secnt q̃ ⁊ diuid se ipse ab eo tow d
uisibile uidet ise. ⁊ inuisibile oio se ęę
uidet. eo q̃ se uidet. ⁊ tm̃ uidi n̄ posse
uid⁊. Vid q̃ inuisibilia ęę. q̃ tm̃ uisibi
lia n̄ uid. q̃ a se inuisibile ęę uid. ⁊ tm̃
uisibile n̄ uid. Quia se cepisse in

Cū q̃ de se dubitare telligere

n̄ possit. quo ę. q̃ se ignorare
n̄ pot̃. cognit̃ ęę se. ⁊ hoc ęę. q̃ a aliq̃n
se cepisse meminit. quo n̄ semp ę
quia se nescire n̄ potest cū est.